

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-30/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Radmile Bolanča Vuković i Mire Kovačić, članica vijeća uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja RIS d.o.o. Kastav, Pilepčić 10, OIB: 77917801452, kojeg zastupa opunomoćenik Nikola Pranjić odvjetnik u Rijeci, Verdijeva 9, OIB: 21299756749, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 18. ožujka 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-034-02/25-01/650, URBROJ: 354-02/1-25-6 od 22. prosinca 2025.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

1. Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.
2. Tužitelj podnosi tužbu u kojoj u bitnom ističe da je u predmetnom postupku javne nabave već podnio dvije žalbe protiv dokumentacije o nabavi (u daljnjem tekstu: DON), koje su usvojene. Pored toga, podnio je žalbu protiv ranije odluke o odabiru (od 14. travnja 2025.), koja je poništena te je predmet vraćen naručitelju na ponovno odlučivanje. Nakon toga naručitelj je donio odluku o poništenju postupka javne nabave protiv koje je tužitelj podnio žalbu, koja je osporenim rešenjem tuženika odbijena.
3. Smatra da je naručitelj nepravilno proveo postupak ponovljenog pregleda i ocjene ponuda te pogrešno utvrdio da je tužiteljeva ponuda nepravilna. Navodi da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo i Zakon o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. i 114/22.; u daljnjem tekstu: ZJN), osobito načelo razmjernosti, načelo jednakog tretmana i načelo tržišnog natjecanja. Uzrok svim povredama u žalbenom postupku, prema mišljenju tužitelja, pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje s obzirom na to da tuženik nije pravilno ocijenio ključnu činjenicu da je Oracle University, kao ovlaštena institucija proizvođača baze podataka, izričito potvrdio da Oracle nije objavio službeni Oracle Certified Professional (OCP) certifikat za Oracle

Database 21c – bazu podataka koju je naručitelj propisao te da Oracle Database 19c OCP certifikat u potpunosti pokriva znanje i vještine potrebne za rad s Oracle 21c bazom podataka. Mišljenja je da osporeno rješenje ne sadrži obrazložene razloge zbog kojih se očitovanje Oracle University smatra nedostatnim. Prihvaćanjem formalističkog tumačenja DON-a, prema kojemu je nužan certifikat za verziju baze podataka za koju certifikacija objektivno ne postoji, tuženik je doveo do apsurdne situacije i potvrdio uvjet koji je nemoguće ispuniti, čime se neopravdano ograničava tržišno natjecanje i isključuje ponuditelje koji objektivno raspolažu traženom stručnošću. Svrha uvjeta tehničke i stručne sposobnosti jest provjera stvarne stručnosti osoba koje će sudjelovati u izvršenju ugovora. Ako proizvođač baze podataka nije razvio certifikaciju za određenu verziju, uvjet se mora tumačiti razumno i svrhovito, prihvaćajući najbližu i tehnički ekvivalentnu certifikaciju. Suprotno tumačenje dovodi do apsurdne situacije u kojoj nijedan gospodarski subjekt ne može ispuniti uvjet. Poziva se na praksu Upravnog suda u Zagrebu koju smatra mjerodavnom u ovom slučaju, a prema kojoj je odlučna stvarna sposobnost, a ne puko formalno ispunjenje uvjeta. Povrijeđenim smatra i načelo razmjernosti jer zahtijevanje certifikata za verziju baze podataka za koju certifikacija ne postoji nije razmjerno cilju provjere stručnosti, osobito kada tužitelj raspolaže stručnjacima certificiranim za dugoročno podržanu verziju (Oracle 19c), čiju je stručnu primjenjivost na verziju 21c potvrdio sam proizvođač. Poziva se na praksu Suda Europske unije koji dosljedno naglašava da se uvjeti sudjelovanja u postupcima javne nabave moraju tumačiti u skladu s načelom razmjernosti i da se moraju prihvaćati dostupni dokazi te da pretjerani formalizam nije dopušten ako dovodi do isključenja ponuditelja koji objektivno ispunjava uvjete i da naručitelji moraju dopustiti dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti svim odgovarajućim sredstvima ako je razvidno da gospodarski subjekt raspolaže potrebnim sposobnostima. Smatra da u žalbenom postupku nije utvrđeno pravo stanje stvari te nisu utvrđene sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje stvari te je povrijeđeno načelo samostalnosti i slobodne ocjene dokaza jer tuženik nije ocijenio dokaze posebno, a niti sve dokaze zajedno.

4. Nadalje ističe da je točno da je Multicom d.o.o. dostavio novi certifikat za stručnjaka Maria Karakaša, no certifikat je izdan s datumom 29. srpnja 2025., što je daleko nakon datuma dostave ponuda – 10. veljače 2025. i otvaranja ponuda – 11. veljače 2025. Dakle, navedeni ponuditelj nije dokazao da je u trenutku predaje i otvaranja ponude postojala tehnička i stručna sposobnost koja se odnosi na Database administrator, 2 izvršitelja (certificirani stručnjak za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude najmanje „intermediate“ razine, npr. Microsoft Certified: Azure Database Administrator Associate). Stoga je ponuda toga ponuditelja morala biti odbijena. Tvrdi da je naručitelj povrijedio članak 290. ZJN-a jer nije nakon otvaranja ponuda pregledavao i ocjenjivao ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz DON-a, te članak 295. ZJN-a jer nije odbio ponudu ponuditelja Multicom d.o.o. pozivom na valjanu osnovu. Predlaže da Sud poništi osporeno rješenje tuženika i odluku o poništenju od 22. listopada 2025. Traži naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 19.276,00 eura uvećano za PDV u iznosu od 4.819,00 eura.

5. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava tužiteljeve navode iz tužbe. Protivi se tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. Iscrpno iznosi razloge zbog kojih tužbeni zahtjev smatra neosnovanim. Prije svega opisuje kronologiju predmetnog postupka javne nabave, u bitnom ističući da je, postupajući po prethodnoj žalbi tužitelja kojom je osporavao

valjanost ponude odabranog ponuditelja, donio rješenje, KLASA: UP/II-034-02/25-01/220, URBROJ: 354-02/1-25-11 od 28. svibnja 2025. kojim je poništio pobijanu odluku o odabiru te predmet vratio naručitelju na ponovno odlučivanje. U tom je žalbenom postupku tužitelj osporavao ponudu odabranog ponuditelja i tvrdio da odabrani ponuditelj koristi Oracle Database 21c bazu podataka te da je DON-om propisano da Database administrator mora biti certificiran za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude, dakle za Oracle Database 21c bazu podataka, a da odabrani ponuditelj nije za nominiranog stručnjaka dostavio certifikat za Oracle Database 21c bazu podataka, već verziju certifikata Oracle 12c za bazu podataka koja nije predmet njegove ponude. Tuženik je utvrdio da je za predloženog Database administratora odabrani ponuditelj dostavio certifikat koji se odnosi na Oracle 12c bazu podataka te da naručitelj nije njegovu ponudu pregledavao u skladu s uvjetima koje je odredio DON-om, slijedom čega je žalbeni navod ocijenio osnovanim te predmet vratio naručitelju na ponovno odlučivanje. Tuženik smatra neosnovanom tužiteljevu tvrdnju da je prethodnim rješenjem tuženik potvrdio da je odgovarajući certifikat kao dokaz znanja za rad stručnjaka u Oracle Database 21c bazi podataka Oracle Database Administrator 19c Professional. Naime, žalbenim navodom u prethodnom postupku tužitelj je osporavao certifikat isključivo jednog stručnjaka odabranog ponuditelja ističući da je riječ o neadekvatnom dokazu - certifikatu koji se odnosi na Oracle 12c bazu podataka te je u odnosu na tog stručnjaka tuženik i ocijenio žalbeni navod, dok niti jednom riječju tuženik u prethodnom rješenju nije dao ocjenu u odnosu na certifikat drugog nominiranog stručnjaka koji posjeduje certifikat Oracle Database Administrator 19c Professional, u smislu da bi bio sukladan zahtjevu iz DON-a. Naime, takva bi ocjena tuženika predstavljala odlučivanje mimo žalbenih navoda, a što nije dopušteno prema članku 404. stavku 1. ZJN-a, a nije riječ o dijelu ponude koji se kontrolira po službenoj dužnosti u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN-a. Dakle, tuženik smatra potpuno neutemeljenim i netočnim zaključak tužitelja da je tuženik u prethodnoj odluci naveo da bi certifikat Oracle Database Administrator 19c Professional bio prihvatljiv, kako to tužitelj tvrdi u tužbi. Iz prethodnog rješenja tuženika proizlazi da su stručnjaci za rad u bazi podataka morali biti certificirani točno za onu bazu i razinu baze podataka koja je izabrana.

6. Tuženik nadalje ukazuje na ključnu odredbu DON-a kojom je kod uvjeta tehničke i stručne sposobnosti propisano da ponuditelji trebaju raspolagati s dva Database administratora (certificirani stručnjak za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude najmanje „intermediate“ razine, npr. Microsoft Certified: Azure Database Administrator Associate). U troškovniku je u stavci 2. navedeno „*Redak dva troškovnika "Licence za bazu podataka" se ispunjava samo ako ponuđeni proizvod ne koristi Microsoft SQL 2019 ili Oracle Database 21c, u suprotnom dovoljno je upisati 0,00“, a u Funkcionalnoj specifikaciji navedeno je „Sloj podataka mora podržavati rad s minimalno sljedećom relacijskom bazom podataka: MS SQL Server 2019 ili Oracle Database 21c.“. Iz tužiteljeve ponude razvidno je da je u stavci 2. troškovnika naveo „0,00“, odnosno u žalbenom postupku nije bilo sporno da nudi Oracle Database 21c bazu podataka kao i da je za Database administratore nominirao Domagoja Šaina te Ines Kapor za koje je dostavljen certifikat „Oracle Database Administrator 19c Professional“.

7. Naručitelj je po zaprimanju rješenja tuženika u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, u odnosu na dostavljene certifikate za predložene stručnjake zatražio od tužitelja pojašnjenje ponude pozivom na uvjete iz DON-a. Tužitelj u pojašnjenju

ponude navodi da certifikat za Oracle Database Administrator razine 21c, koju bazu podataka je ponudio u ponudi, ne postoji te da je zadnja verzija koju je mogao ishoditi „Oracle Database Administrator 19c Professional“ te da je to „zadnji“ certifikat u Oracle sustavu koji je bio važeći u trenutku dostave ponuda. Uz pojašnjenje prilaže komunikaciju s Oracle University. Naručitelj je odbio ponudu tužitelja navodeći da tužitelj nije dostavio certifikate za Database administratore sukladno DON-u i troškovniku, odnosno objašnjava da su ponuditelji za bazu podataka za svoj proizvod mogli ponuditi ili Microsoft SQL 2019 ili Oracle Database 21c bazu, međutim nisu dostavili niti Microsoft SQL 2019 niti Oracle Database 21c certifikat. Nakon ponovljenog postupka pregleda i ocjene ponuda naručitelj je donio odluku o poništenju postupka pozivom na članak 298. stavak 1. točku 8. ZJN-a jer nakon isključenja ponuditelja ili odbijanja ponuda nije preostala nijedna valjana ponuda.

8. Tuženik smatra da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, naručitelj pravilno i zakonito postupio, odnosno da je postupio u skladu s ovlastima koje mu pripadaju u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda. Naime, zakonitom odlukom o poništenju, kao rezultatu činjenice da zaprimljene ponude ne udovoljavaju uvjetima iz DON-a, nitko od ponuditelja nije oštećen jer je naručitelj jednako, primjenjujući iste kriterije, postupao prema pristiglim ponudama, a naručitelj nakon poništenja predmetnog postupka javne nabave može provesti ponovljeni postupak javne nabave za predmet nabave u kojem će odrediti blaže uvjete u DON-u. Nije sporno da je tužitelj ponudio predmet nabave koji se zasniva na Oracle Database 21c bazi podataka, a da je za predložene Database administratore dostavio certifikat koji se ne odnosi na ponuđenu verziju baze podataka Oracle Database 21c. Navedeno utvrđenje tužitelj nije osporio dostavljenom korespondencijom s Oracle University. Naime, uvjet iz DON-a trebalo je dokazati upravo kako je i propisan. Dakle, DON-om je traženo raspolaganje certificiranim stručnjacima za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude, a ne s certifikatom u odnosu na verziju baze podataka koja nije ponuđena.

9. Tuženik ključnim smatra jedno od osnovnih pravila koja proizlaze iz ZJN-a da se ponuditelj pri izradi ponude mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz DON-a (članak 280. stavak 4.) te da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz DON-a te o tome sastavlja zapisnik (članak 290. stavak 1.). S druge strane naručitelju nije dopušteno da u postupku pregleda i ocjene ponuda prema ponuditeljima primijeni druge uvjete ili postavlja druge zahtjeve od onih propisanih DON-om jer bi takve situacije u konačnici, osim što bi predstavljale povredu načela transparentnosti i potencijalnu povredu jednakog tretmana ponuditelja, predstavljale i narušavanje pravne sigurnosti. U tom smislu, o zabrani uvođenja novih elemenata u postupak pregleda i ocjene ponuda koji nisu bili predviđeni DON-om, govori i ovaj Sud, kroz svoje odluke (primjerice, presude, poslovni broj: UsII-100/23 od 19. srpnja 2023., UsII-325/21 od 30. studenoga 2021., UsII-449/20 od 19. siječnja 2021. i dr.). Pored toga, tuženik upućuje na stav Suda da je postupak javne nabave strogo formalan te da ne postoji mogućnost tumačenja zahtjeva i odredbi iz DON-a drugačije nego što je to navedeno i propisano. Formalnost postupka doprinosi jednakom tretmanu svih ponuditelja. U predmetnom slučaju DON sadrži jasno propisane odredbe kojih se naručitelj u smislu članka 290. stavak 1. ZJN-a dužan pridržavati u postupku pregleda i ocjena ponuda, a što je u konkretnom slučaju u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda i učinio. Da je naručitelj drugačije postupio, to bi dovelo do povrede načela transparentnosti i načela pravne sigurnosti, a u osnovi i do povrede

načela jednakog tretmana i nemogućnosti ostvarenja načela tržišnog natjecanja u njegovoj punini. Naime, da su drugi potencijalni ponuditelji koji nude Oracle bazu podataka 21c znali da mogu nominirati stručnjake s nekim ranijim verzijama certifikata koji se ne odnose na tu bazu, možda bi se javili i podnijeli ponudu u predmetnom postupku, što bi rezultiralo većim brojem i u konačnici potencijalno povoljnijim ponudama. Naručitelj nije ovlašten u fazi pregleda i ocjene ponuda mijenjati zahtjeve odnosno tumačiti zahtjeve DON-a na način koji bi ih učinio prihvatljivijima ili prikladnijima za ponuditelje. Naglašava da taj uvjet tužitelju nije bio sporan te da je u tom pogledu imao mogućnost osporavati DON žalbom, a što je propustio učiniti. Tuženik smatra da inzistiranje tužitelja da bi trebalo prihvatiti verziju certifikata koji se ne odnosi na nuđenu bazu podataka Oracle 21c i pozivanje na mišljenje Oracle University u konkretnom slučaju, ne otklanja izričitu i jasnu odredbu DON-a koju tužitelj nije ispoštovao, odnosno nije dokazao da njegovi stručnjaci posjeduju certifikat isključivo za Oracle Database 21c bazu podataka. Naručitelj je u konkretnom slučaju u svemu postupio sukladno DON-u te pravilno postupio odbivši ponude obaju ponuditelja jer nisu dostavljeni traženi certifikati.

10. Nadalje, tuženik smatra da se tužitelj bespredmetno poziva na načelo razmjernosti (u smislu da zahtijevanje certifikata za verziju baze podataka za koju certifikacija ne postoji, nije razmjerno cilju provjere stručnosti) jer to ne može imati primat u odnosu na načelo zakonitosti i dužnost naručitelja da poštuje „zakon“ odnosno zahtjeve i uvjete iz DON-a. Pozivanje tužitelja na presude Suda Europske unije, prema ocjeni tuženika, nije od utjecaja na odlučivanje u ovom predmetu jer su predmeti na koje se poziva tužitelj različiti od ovog predmeta. Tuženik upire na stav Suda Europske unije da je postupak javne nabave strogo formalan te da je zabranjeno uvođenje novih elemenata u postupak pregleda i ocjene ponuda.

11. U odnosu na tužiteljev navod da tuženik nije odlučio o žalbenom navodu koji se odnosio na odbijanje ponude ponuditelja Multicom d.o.o., tuženik ističe da nije sporno je da je naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda naveo da se i ponuda ponuditelja Multicom d.o.o. odbija iz istih razloga kao i tužiteljeva ponuda odnosno da nisu dostavljeni certifikati za predložene stručnjake za verziju baze podataka koje ponuditelj nudi. Navedeno utvrđenje iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda tuženik je citirao u pobijanom rješenju. Pored toga, tuženik je naveo u pobijanom rješenju da tužiteljeva osporavanja ponude ponuditelja Multicom d.o.o. s obzirom na datum izdavanja certifikata nisu od utjecaja jer je ponuda ponuditelja Multicom d.o.o. odbijena također iz razloga utemeljenog na DON-u te da to nije od utjecaja na drugačije rješenje stvari. Dakle, i ponuda tužitelja i ponuda Multicom d.o.o. odbijene su iz istog razloga, odnosno zbog nedostavljanja odgovarajućeg certifikata upravo za verziju baze podataka koju nude u ponudi. Stoga je utvrđeno da su obje ponude valjano odbijene, pa je bespredmetno raspravljati o datumu izdavanja certifikata kojeg je za stručnjaka dostavio ponuditelj Multicom d.o.o., kada nije riječ o dokazu traženom DON-om. Dakle, nije utemeljena tvrdnja tužitelja da tuženik nije riješio i odlučio o navedenom žalbenom navodu. Tuženik upire i na praksu Ustavnog suda Republike Hrvatske i ovoga Suda prema kojoj obveza obrazlaganja sudskih odluka i odluka drugih nadležnih tijela ne podrazumijeva obvezu suda i nadležnog tijela detaljno odgovoriti na svaki argument, svaku rečenicu koju stranke iznesu u postupku, nego podrazumijeva obvezu navođenja samo onih razloga koji su bili dostatni i odlučni za rješenje predmeta spora, a kojima se nadležno tijelo vodilo pri donošenju svoje odluke. Neosnovanim smatra tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora jer je traženi iznos protivan

članku 144. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 36/24.; u daljnjem tekstu: ZUS). Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, predlaže da Sud sam riješiti stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a.

12. U očitovanju o odgovoru tuženika na tužbu tužitelj ostaje kod svih ranijih navoda te naglašava da se predmetna odluka ne tiče samo ovog konkretnog postupka, već ima širi značaj za buduću praksu javne nabave u području informacijskih tehnologija. Stoga je nužno izbjeći stvaranje presedana prema kojem naručitelji mogu proizvoljno tumačiti valjanost certifikata, neovisno o tumačenju proizvođača.

13. Zainteresirana osoba, Grad Zagreb, u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u žalbenom postupku pred tuženikom. Tužbeni zahtjev smatra neosnovanim.

14. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

15. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, ovaj Sud je utvrdio da je osporeno rješenje doneseno na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. U obrazloženju osporenog rješenja tuženik je iznio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo valjane razloge zbog kojih je odbio žalbu protiv odluke o poništenju postupka javne nabave.

16. Iz spisa proizlazi da je naručitelj Grad Zagreb objavio 10. lipnja 2024. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2024/S F02-0005619, predmet nabave: integrirani informatički sustav objedinjenog obračuna, naplate i upravljanja potraživanjima. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, pri čemu su kriteriji i njihov relativni značaj cijena 90% i jamstveni rok 10%. Predmetnu nabavu, naručitelj, kao središnje tijelo za nabavu, provodi kao središnju, odnosno povremenu zajedničku javnu nabavu na temelju sporazuma o reguliranju međusobnih prava i obveza u postupcima javne nabave i ovlaštenja Grada Zagreba za naručitelje: Grad Zagreb te Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb.

17. U predmetnom postupku javne nabave pristigle su dvije ponude od kojih je naručitelj jednu ocijenio valjanom te je 14. travnja 2025. donio odluku o odabiru, BROJ: 406-05/24-005/136, URBROJ: 251-05-51/001-25-96 kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Multicom d.o.o. Zagreb. Protiv odluke o odabiru tužitelj je podnio žalbu tuženiku koji je rješenjem od 28. svibnja 2025. poništio odluku o odabiru od 14. travnja 2025. te predmet vratio naručitelju na ponovno odlučivanje. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je donio odluku o poništenju postupka javne nabave, BROJ: 406-05/24-005/136, URBROJ: 251-05-51/001-25-96 od 22. listopada 2025. protiv koje je tužitelj podnio žalbu, koja je osporenim rješenjem odbijena.

18. U ovom je postupku sporno imaju li tužiteljevi stručnjaci (Database administratori) certifikate tražene DON-om.

19. Ocjenjujući osnovanost tužbenih navoda Sud polazi od mjerodavnih odredaba DON-a.

19.1. Točkom 5.3.2. DON-a - Tehnički stručnjaci ili tijela - kontrola kvalitete, među ostalim je propisano da gospodarski subjekt može angažirati sljedeće tehničke stručnjake ili tehnička tijela, posebno one odgovorne za kontrolu kvalitete:

Database administrator, 2 izvršitelja (certificirani stručnjak za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude najmanje „intermediate“ razine, npr. Microsoft Certified: Azure Database Administrator Associate).

- završen sveučilišni studij, odnosno završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij (minimalno 300 ECTS bodova) ili specijalistički diplomski stručni studij (najmanje 4 godine) odnosno završena razina obrazovanja 7.1 prema Zakonu o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru („Narodne novine“, 22/13., 41/16., 64/18., 47/20. i 20/21.) ili razina 7 prema Europskom kvalifikacijskom okviru (EQF) ili jednakovrijedno.

- minimalno tri uspješna projekta implementacije ili održavanja istog ili sličnog informacijskog sustava.

20. Troškovnik u stavci 2. navodi: „*Redak dva troškovnika "Licence za bazu podataka" se ispunjava samo ako ponuđeni proizvod ne koristi Microsoft SQL 2019 ili Oracle Database 21c, u suprotnom dovoljno je upisati 0,00“, dok je u Funkcionalnoj specifikaciji navedeno „Sloj podataka mora podržavati rad s minimalno sljedećom relacijskom bazom podataka: MS SQL Server 2019 ili Oracle Database 21c. Prezentacijski sloj mora podržavati rad minimalno s aktualnim verzijama sljedećih web preglednika: Google Chrome, Mozilla Firefox i Microsoft Edge.“.

21. Naručitelj je DON-om odredio da ponuditelji moraju dostaviti certifikat za bazu podataka koju su ponudili u svojoj ponudi.

22. Tužitelj je kao Database administratore predložio Domagoja Šaina i Ines Kapor za koje je dostavljen certifikat „Oracle Database Administrator 19c Professional“.

23. U žalbenom je postupku utvrđeno da su oba ponuditelja ponudila predmet nabave koji se zasniva na Oracle Database 21c bazi podataka, a da su za predložene Database administratore dostavili certifikate koji se ne odnose na ponuđenu bazu podataka. Naime, tuženik je utvrdio da je naručitelj DON-om tražio raspolaganje s certificiranim stručnjacima za bazu podataka i verziju baze podataka koja je predmet ponude, dakle ne certifikatom u odnosu na verziju baze podataka koja nije ponuđena, iako je relevantna za rad s Oracle 21c, kako to proizlazi iz korespondencije tužitelja s Oracle University. Stav je tuženika da se naručitelj u pregledu ponuda dužan držati postavljenih uvjeta iz DON-a te nije ovlašten u fazi pregleda i ocjene ponuda mijenjati zahtjeve, pa čak ni na način kojim bi zahtjeve DON-a učinio prihvatljivijima ili prikladnijima za ponuditelje.

24. Sud prije svega naglašava da su za ocjenu ponuda u postupku javne nabave odlučne odredbe DON-a. Naime, DON je dokument u kojemu se određuju uvjeti koje ponuditelji moraju ispunjavati. Obveza je ponuditelja pri izradi ponude pridržavati se zahtjeva i uvjeta iz DON-a, dok, s druge strane, naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz DON-a.

25. Sud smatra pravilnim utvrđenje tuženika da tužitelj nije dostavio certifikate za svoje Database administratore, propisane DON-om. U takvim okolnostima činjenica da certifikati koje posjeduju tužiteljevi stručnjaci mogu biti relevantni za rad s Oracle 21c bazom podataka koja je predmet ponude, ne dovodi u sumnju ocjenu naručitelja i tuženika da ponuđeni certifikati ne udovoljavaju zahtjevima iz DON-a.

26. Tužitelj žalbenim navodima nije uspješno osporio navedeno utvrđenje s obzirom na to da se naručitelj u postupku pregleda ponuda dužan držati uvjeta postavljenih DON-om. Sud prihvaća tuženikov stav da naručitelj nije ovlašten u postupku pregleda ponuda mijenjati zahtjeve propisane DON-om, čak ni u slučaju kad bi te zahtjeve učinio prihvatljivijima ili prikladnijima za ponuditelje. Pored toga, valja naglasiti da potencijalni

ponuditelji u postupcima javne nabave imaju mogućnost osporavati DON, a što je tužitelj, u dijelu koji se odnosi na traženi certifikat za Database administratore, propustio učiniti.

27. Sud ponavlja svoje, višekratno izneseno stajalište da je, polazeći od činjenice da je postupak javne nabave strogo formalni postupak, u DON-u nužno vrlo precizno odrediti sve što se traži od ponuditelja kako bi se izbjegle situacije u kojima naručitelji i ponuditelji te javnopravno tijelo koje odlučuje u žalbenom stadiju postupka odnosno sud u upravnom sporu različito tumače zahtjeve propisane DON-om odnosno udovoljavanje pojedine ponude tim zahtjevima.

28. Nije osnovan tužbeni navod da osporeno rješenje ne sadrži obrazloženje razloga zbog kojih se očitovanje Oracle University smatra nedostatnim. U konkretnom su slučaju utvrđenja i zaključci tuženika valjano i iscrpno obrazloženi koja obrazloženja prihvaća ovaj Sud, a tužitelj svojim tužbenim navodima ta utvrđenja i zaključke nije doveo u sumnju.

29. Tužbeni navodi koji se odnose na ponuditelja Multicom d.o.o. nisu od utjecaja u ovom sporu jer je ponuda toga ponuditelja također odbijena (iz istog razloga kao i tužiteljeva ponuda), slijedom čega navodi u vezi s tim ponuditeljem odnosno njegovom ponudom ne mogu dovesti u sumnju zakonitost osporenog rješenja.

30. S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da je osporeno rješenje doneseno u skladu s mjerodavnim propisima, slijedom čega tužbeni zahtjev nije moguće prihvatiti. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

31. Budući da tužitelj nije uspio u sporu, nije osnovan njegov zahtjev za naknadu troškova spora. Stoga je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 18. ožujka 2026.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan

Broj zapisa: **9-30884-e509c**

Kontrolni broj: **0c739-c65d7-34a0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.